

Zsirai László

Elfoglaltság

*Alsunk és ébredünk,
álmodunk és élünk.
Félünk az életünk
halálra cserélnünk.*

*Védünk és vádolunk,
dicsérünk és áldunk.
Állunk vagy táncolunk,
szebb napokra vágyunk.*

*Hívők és hitszegők,
menthetők és mentők,
menők meg álmenők,
rombolók, teremtők.*

*Álnok, hamis, ravasz,
riaszt a szélkakas –
bár nem fúj semmi szél,
csak álmában beszél.*

*Várunk ma is, tavasz,
bár a hó még magas,
míg nem lesz olvadás,
marad az olvasás!*

Látszólagos

*Az életüket belefonna
kapaszkodnak a telefonba.
Vezérljük a számítógép.
Észlelik-e, hogy tiszta az ég?*

*Létszemléletük abnormális,
szerelmük is csak virtuális,*

*vágyuk tárgya nem érinthető.
Látszólagos múlt, jelen, jövő.*

Lépő lovak lábnyoma

Schubert nagyapám emlékére

*Ósi erő tombolódik a tűzben,
furmány parancsára hajlik a vas,
a lehetőség edződik a vízben,
mire szívdobogva vár a lovas.*

*Izmosodó mosollyal gazdálkodik
a falusi kovácműhely őre,
míg mások munkájáért munkálkodik:
teremtő eszközök teremtője.*

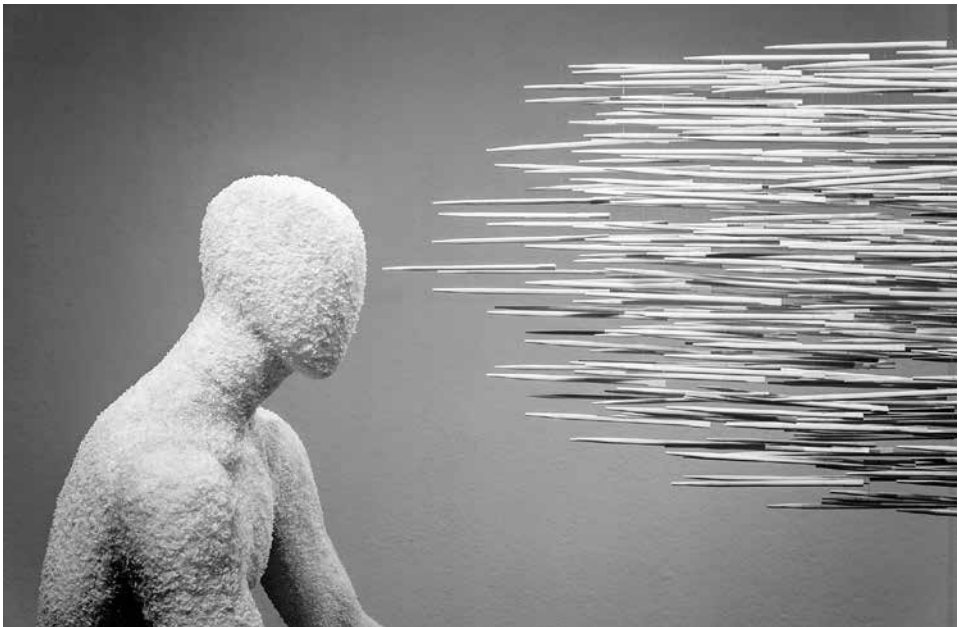
*Izzik a tűz, a fűjtató jól bírja.
Kalapács táncoltatik az üllőn,
hogy a patkoló ember álmát írja
lépő lovak lábnyoma a dűlőn.*

Jelmez mögötti én

*Öltözéked bármilyen ruha is,
lelked jósága sohasem hamis –
ha megszólalsz, megmutatkozik,
ha cselekszel, nem unatkozik.*

Pathogenesis 1

Pathogenesis 2

Kötélék

*Zuhanó csendben hirtelen
meghallom hangjait:
félreverte a szerelem
szívem harangjait.*

*Mindig itt maradj, el ne menj!
Ha mégis elmennél,
bármilyen távolból üzenj
úgy, mintha itt lennél.*

*A jó a rosszal összetűz,
lelkemben harc folyik.
A kötélék, mi összefűz,
elvezet arcodig.*

*Rejtő árnyékban osonok,
és álmodom veled:
életben tart a mosolyod,
ölel tekinteted.*

Szívünkben él

*Jártatok-e már olyan helyeken,
ahol a közvilágítás a Hold,
ahol az ösvény mindig meredek,
ahol az erdei málnás a bolt?*

*Jártatok-e már olyan hegyeken,
ahol nincsen közelebb az Isten,
mint lenn a völgyben vagy a telepen,
mert szívünkben él, hogy folyton intsen?*

*Őszinteség, szigorú fegyelem,
jószág, szépség, emberség, irgalom,
makacs remény, szeretet, kegyelem,
mankónyi mosoly: hit és bizalom.*

Áldozat

*Mikor a forrás betapasztva,
s nem láthatsz szép híves patakra,
a szerelem ege se tiszta –
Érdekvizonyok összevissza.*

*De ha a forrás újra fakad,
s megtalálhatnád megint magad,
még futnál bár, ám leint a Nap,
saját magadról letiltanak.*

*Szeresd magad és szeress mást is!
Közönyt apasztó nóta kéne.
Álmodban festhetsz szívárványt is,
halálod lesz e móka bére.*

Nézve az esőt, este tízkor

*Utcai lámpák tövében fénylik esti esőben a járda,
ömlik az alvók álma a tájra, mint az eső.
Kivilágítatlan szobám ablakából fürkészem álmatlanságom,
behallgatok a mély-fekete csendbe,
érthetném bár az eltakart csillagok egyszemű üzenetét!*

Holnap holnapimádók hitének hevével térek az útra.

Hive 1